

Arrest

nr. 204 100 van 22 mei 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de Gemeente NAZARETH, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Nazareth van 28 september 2017 tot niet-inoverwegingneming (bijlage 19*quinquies*), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 februari 2018.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DESGUIN, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Nazareth van 28 september 2017 tot niet-inoverwegingneming (bijlage 19*quinquies*), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt echter vast dat de verwerende partij geen administratief dossier en geen nota met opmerkingen heeft ingediend.

Gelet op artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door de verzoekende partij vermelde feiten aldus als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Nazareth van 28 september 2017 tot niet-inoverwegingname van een verblijfsaanvraag in functie van een Belgische vrouw met wie de verzoekende partij stelt wettelijk samen te wonen.

In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de formele en materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van de artikelen 44 en 52 van het vreemdelingenbesluit. De verzoekende partij betoogt dat de bestreden beslissing een schending vormt van onder meer bovenvermelde artikelen in de mate waarin wordt beweerd dat haar wettelijke samenwoning met haar partner geannuleerd werd. Ze betoogt dat de beslissing tot vernietiging van de wettelijke samenwoning die vervat ligt in de bestreden bijlage 19quinquies niet overeenkomt met één van de situaties voorzien door de wetgever in artikel 1476, § 2 van het Burgerlijk Wetboek en dus geen enkele wettelijke basis heeft en deze niet op rechtsgeldige wijze werd betekend. Ze benadrukt dat de wettelijke samenwoning niet op een wettelijke wijze werd beëindigd, noch haar op een wettelijke wijze werd betekend waardoor de bestreden beslissing een materiële fout heeft begaan met de beoordeling dat het partnerschap niet bewezen is. De verzoekende partij wijst erop dat de beslissing die haar wettelijke samenwoning bevestigt, genomen op 22 september 2017, een beslissing is die rechten heeft voortgebracht en dat ze nu wettelijk geregistreerde partners zijn die een aanvraag tot gezinshereniging kunnen indienen op basis van de artikelen 40bis en 40ter van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij geen administratief dossier noch een nota met opmerkingen heeft ingediend. Bij gebreke van een administratief dossier, en dus bij gebreke aan informatie over de al dan niet annulatie van de wettelijke samenwoning, kan de Raad niet nagaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Daar de verwerende partij deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad heeft gesteld, maakt zij de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). De bestreden beslissing dient te worden vernietigd.”

3.2 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader wordt benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien moet erop gewezen worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verwerende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in de nota met opmerkingen, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.3 Op 27 februari 2018 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar ook de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 24 april 2018, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 12 februari 2018 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“De kamervoorzitter merkt op dat de verwerende partij in haar verzoek tot horen stelt dat haar het beroep*

niet ter kennis werd gesteld. De verzoekende partij merkt op dat uit e-mailverkeer met de verwerende partij is gebleken dat het verzoekschrift wel werd meegedeeld aan de verwerende partij. De verwerende partij stelt te volharden in haar verzoek tot horen. Ze meent dat het verzoekschrift niet ter kennis werd gebracht aan de verwerende partij en wijst erop dat hoewel uit de stukken van het administratief dossier een kennisgeving blijkt, het administratief dossier geen bewijs bevat van het overhandigen van de mededeling van het verzoekschrift aan de postdiensten. Ze meent dus dat ze niet rechtmatig werd uitgenodigd om een administratief dossier en nota over te maken. Ondergeschikt, mocht de Raad toch besluiten dat de kennisgeving van het verzoekschrift rechtmatig gebeurde, verwijst de verwerende partij naar de motieven van de bestreden beslissing. Hierin ligt niet het beëindigen van de wettelijke samenwoning besloten maar wordt gesteld dat ervan ten onrechte gewag wordt gemaakt in het rijksregister aangezien er geen verklaring van wettelijke samenwoning voorlag. De verzoekende partij zou zich op 14 december 2017 hebben aangeboden om de wettelijke samenwoning met mevr. D. af te sluiten. Dit is volgens de verwerende partij onmogelijk als zij reeds in september 2017 een wettelijke samenwoont met iemand anders heeft gesloten. Op basis van deze gegevens kon de verwerende partij terecht besluiten dat het partnerschap tussen de verzoekende partij en mevr. D. niet is bewezen. De verzoekende partij repliceert dat in de bestreden beslissing wel de vernietiging van de wettelijke samenwoont met mevr. D. vevat ligt, maar dat deze geen enkele wettelijke basis heeft en niet op rechtsgeldige wijze werd betekend. Ze wijst erop dat de wettelijke samenwoning op 22/09/2017 werd geregistreerd en de basis van de beëindiging niet overeenstemt met artikel 1476, § 2 van het BW. Ze vervolgt dat op 14/12/2017 de nieuwe aangifte wel werd geregistreerd en dat zij gedwongen werd op 8 januari 2018 een nieuwe huwelijksaangifte te doen. Op 12 maart 2018 weigerde de gemeente de huwelijksvoltrekking en de registratie van de wettelijke samenwoning. Tegen beide beslissingen van de gemeente is het beroep bij de rechtbank van Eerste Aanleg volgens de verzoekende partij nog hangende.”

3.4 De verwerende partij stelt te volharden in haar verzoek tot horen en meent dat het verzoekschrift haar niet ter kennis werd gebracht. Ze wijst erop dat hoewel uit de stukken van het administratief dossier een kennisgeving blijkt, het administratief dossier geen bewijs bevat van het overhandigen van de mededeling van het verzoekschrift aan de postdiensten. Ze meent dus dat ze niet rechtmatig werd uitgenodigd om een administratief dossier en nota over te maken. De Raad stelt vooreerst vast dat uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat het verzoekschrift tot schorsing en tot nietigverklaring de verwerende partij, met name de gemeente Nazareth, op 18 oktober 2017 per aangetekend schrijven werd betekend. In dit aangetekend schrijven van 18 oktober 2017 wordt uitdrukkelijk aangegeven dat met toepassing van artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet en artikel 34 van het Procedurereglement van de Raad, de verwerende partij de griffier binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier bezorgt waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Zodoende kan de verwerende partij niet dienstig voorhouden dat ze niet rechtmatig werd uitgenodigd om een administratief dossier en nota over te maken. Uit gegevens waarover de Raad beschikt, met name een lijst van de aangetekende zendingen van 18 oktober 2017 evenals een afgiftebewijs van de aangetekende zending aan de gemeente Nazareth, blijkt overigens wel degelijk dat voormeld aangetekend schrijven de postdiensten werd overhandigd. Het gegeven dat het rechtsplegingsdossier geen bewijs bevat van het overhandigen van de mededeling van het verzoekschrift aan de postdiensten, kan in geen geval afbreuk doen aan de vaststelling dat het aangetekend schrijven van 18 oktober 2017 de postdiensten werd overhandigd. Door louter te volharden in haar verzoek tot horen en het tegendeel te beweren, kan de verwerende partij geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. De verwerende partij toont bovendien in geen geval met enig begin van bewijs aan dat zij dit aangetekend schrijven niet ontvangen zou hebben, te meer nu uit de status van de aangetekende zending aan de gemeente Nazareth blijkt dat deze werd “*uitgereikt*”.

Waar de verwerende partij ondergeschikt, mocht de Raad toch besluiten dat de kennisgeving van het verzoekschrift rechtmatig gebeurde, verwijst naar de motieven van de bestreden beslissing waarin volgens de verwerende partij niet het beëindigen van de wettelijke samenwoning besloten ligt maar wordt gesteld dat ervan ten onrechte gewag wordt gemaakt in het rijksregister aangezien er geen verklaring van wettelijke samenwoning voorlag, wijst de Raad op het volgende. De verwerende partij lijkt er volledig aan voorbij te gaan dat in de bestreden beslissing niet louter wordt aangegeven dat de wettelijke samenwoont ten onrechte werd geregistreerd maar dat deze - zoals de verzoekende partij er in haar verzoekschrift op wijst - ook “*werd geannuleerd*”. Zodoende werd in de beschikking van 12 februari 2018 vastgesteld dat bij gebreke van een administratief dossier, en dus bij gebreke aan informatie over de al dan niet annulatie van de wettelijke samenwoont, de Raad niet kan nagaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het betoog van de verwerende partij

dat de verzoekende partij zich op 14 december 2017 heeft aangeboden om de wettelijke samenwoning met mevr. D. af te sluiten en dat dit onmogelijk is als zij reeds in september 2017 een wettelijke samenwoonst met iemand anders heeft gesloten zodat op basis van deze gegevens de verwerende partij terecht kon besluiten dat het partnerschap tussen de verzoekende partij en mevr. D. niet is bewezen, betreft overigens een *a posteriori* motivering die als dusdanig niet voorkomt in de bestreden beslissing.

Gelet op het bovenstaande en met verwijzing naar de in voornoemde beschikking van 12 februari 2018 opgenomen grond wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Nazareth van 28 september 2017 tot niet-inoverwegingneming, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU